

Diplomová práce Petry Hajšmanové předkládá výsledky mykologického průzkumu ZOO v Plzni s menší částí věnovanou koprofilním houbám. Formálně práce splňuje veškeré požadavky: členění je standardní, výsledky zahrnují přes sto druhů makromycetů, literatura zabírá téměř sedm stran odborných citací.

Jako školitel práce upozorním spíše na formální nedostatky, komplexní zhodnocení odborné části je prostor pro oponenta práce. Formálními nedostatky dominují často chybějící mezery v celé práci. Z pohledu českého jazyka se objevují neupravené věty, např. „teplomilné druhy z rodu pýchavky“ (str. 43). Celkově se zdá, že práci chybí pečlivé závěrečné pročtení. Text provází také některé nevhodné obraty a často se opakující výrazy (asijské divočáky osli).

Zrcadlo kvality práce, literatura, nevykazuje výraznějších nedostatků. Menší chyby se najdou téměř vždy: u vydání práce autorka udává nejednotně stát nebo město, Medardi má tečku za vydavatelstvím (jinde čárky), u některých internetových zdrojů vypadla kurzíva, špatné je pořadí u posledních dvou odkazů; mezery zde naopak moc nestráší (Breitenbach, Doveri). V textu na str. 28 je špatně citace Niemelä 1995. Některé odkazy jsou příliš obecné (určovací klíče) k dané informaci (str. 20, 23).

Úvod práce tvoří dva zcela oddělené celky, ale v textu tomu tak není. Metodika seznamuje čtenáře se zkoumaným územím a mykologickým způsobem práce.

Výsledky uvádí souhrn nalezených druhů uspořádaných systematicky. Objevuje se zde několik nejasností. Jaké sety má kapilicium (str. 19)? *Polyporus brumalis* není choroš zimní (str. 30). Uvedení bránovítce jedlového z listnáčů vede k myšlence na druh *T. biforme*. Je škoda, že nebylo více pozornosti věnováno houbám ve spojení s exotickými dřevinami. Některé zcela zřejmě se vyskytující skupiny také chybí, ale na druhou stranu je třeba vzít v potaz taxonomickou náročnost hub.

V diskuzi není zhodnocení typických druhů pro ZOO (teplomilné druhy...). V porovnání se objevuje spíše jen výčet druhů. Proč nebylo zhodnoceno víc lokalit? Text se v některých částech zdá nelogicky uspořádaný.

Koprofilní experiment měl prokázat, zda je možné i v jednoduchých podmínkách pěstovat tyto specifické druhy. Úspěšně byla pozorována sukcese na různých typech substrátů a do budoucna jde o potenciální téma dalších prací (značně podhodnocené i ve světové mykologii). Některé údaje v této části patří do metodiky (str. 33), text je útržkovitý a s určováním nebylo dosaženo podrobnějších výsledků. Celkově by si tato část zasloužila pečlivější a přehlednější zpracování, i když šlo jen o doplněk k celé práci. Diskuze k tomuto pokusu je spíše závěrem.

U příloh by si obr. 43 zasloužil alespoň jednoduchou úpravu, stejně tak jmenovky (větší písmo, ohraničení apod.). *Lopharia nepatří* pod Polyporaceae.

Autorka odvedla z mykologického pohledu standardní množství práce, které bylo sepsáno do logického celku. Odbornou činnost lze hodnotit kladně, Petra se zapojila do grantové činnosti a do publikační podoby byla dovedena bakalářská práce. Je proto škoda, že diplomová práce se hemží častými chybami v textu, které snižují závěrečné hodnocení na stupeň **velmi dobře (2)**. Nicméně konečné slovo bude mít až průběh obhajoby (názor oponenta, porovnání s ostatními pracemi), po kterém se hodnocení může posunout.